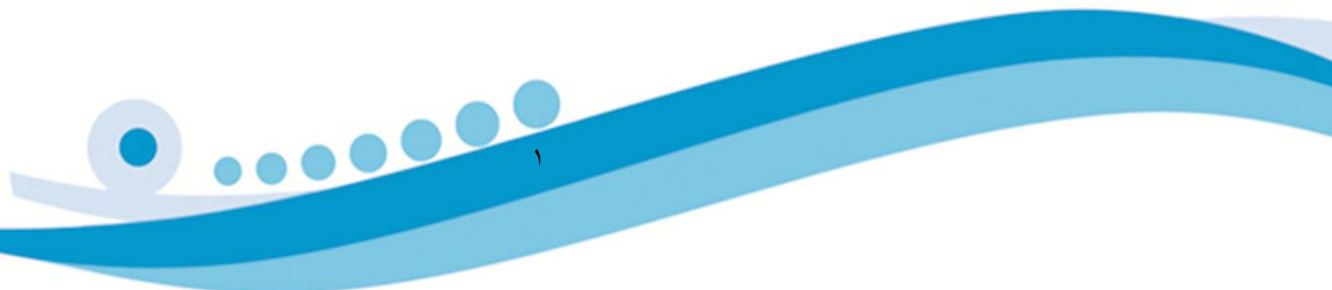
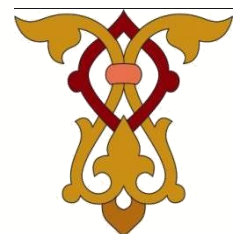

نشست علمی - پژوهشی

دعا، نیایش و سبک زندگی مهدوی

شناسنامه نشست

شماره نشست: ۱۲

نوع نشست: عمومی

استاد نشست: حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر محمد تقی ربانی میانجی

تعداد شرکت کنندگان: ۳۰۰ نفر

زمان: دوشنبه مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۲۵

مکان: سالن حسینیه موسسه آموزش عالی بنت الهدی

اهم اقدامات انجام شده:

۱. هماهنگی با استاد و دعوت از استاد جهت حضور در نشست؛
۲. هماهنگی با مرکز مهدویت و آینده پژوهی؛
۳. سفارش طراحی و چاپ پوستر و بنرهای تبلیغاتی نشست؛
۴. اطلاع رسانی در سطح موسسه؛
۵. هماهنگی سالن برگزاری نشست از لحاظ نور، صوت، تهویه و ...؛
۶. ثبت و ضبط نشست؛
۷. پیاده سازی و ویراستاری متن سخنرانی استاد؛
۸. تهیه گزارش نشست.

اهم مباحث:

در این نشست به نقش دعا و نیایش در سبک زندگی مهدوی می‌پردازیم و سرفصل‌هایی جهت فعالیت‌های پژوهشی محققان بیان می‌داریم.

یکی از مسائلی که باید در دعاها و فعالیت‌های دینی خود مدنظر قرار دهیم، این مطلب است که از خدا بخواهیم فعالیت‌های ما را مبارک و با برکت قرار دهد. یکی از توصیه‌هایی که بزرگان بیان می‌دارند این نکته است که از خدا بخواهید به کار و فعالیت شما برکت عنایت نماید.

در خصوص دعا کتب زیادی وجود دارد اما برخی از آنان مبارک و مایه تبرک واقع شده است.

در اهمیت دعا مطالب بسیاری وارد شده است، از جمله این که دعا را قرآن ساعد معرفی نمودند چرا که همان‌گونه که قرآن بر ما نازل شده و دستورات دینی ما را بیان می‌نماید، دعا نیز به بیان اعتقادات و مسائل ریز دینی می‌پردازد.

در باب اهمیت دعا می‌توان بیان داشت: دعا سپر مومن است، قضا و قدر را تغییر می‌دهد یا برطرف می‌کند. دعا عصاره عبادت می‌باشد. رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: بزرگوارتر از دعا چیزی نداریم.

با نگاه به سیره پیامبران، نقش دعا را در زندگی آنان پررنگ می‌یابیم. مطالعه زندگی آنان نشان از این مطلب دارد که بخش عظیمی از زندگی روزانه تمامی انبیاء، اولیاء و اوصیاء به دعا اختصاص یافته است. قرآن کریم نیز بر این امر تأکید دارد و بیان می‌دارد که انسان باید سهم عظیمی از اوقات زندگی خود را به دعا و نیایش بپردازد و خدا را به صورت موجود غنی ببیند و خودش را در مقام فقیر و سائل قرار داده و استدعا و اظهار عجز نسبت به ساحت مقدس ربوبی نماید. باید جایگاه احتیاج انسان به خدا و عجز او در زندگی افراد پر رنگ بوده و به صورت سرفصل و شاخص در زندگی ما وجود داشته باشد.

در قرآن اعتنا و تأکید بر این مطلب وجود دارد و نمونه‌هایی از دعاهای انبیاء را بیان می‌دارد. به عنوان مثال درباه حضرت آدم عَلَيْهِ السَّلَامُ و حوا عَلَيْهَا السَّلَامُ می‌فرماید: رَبَّنَا اَنَا ظَنَمْنَا اَنْفُسَنَا وَ اَنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لِنَقُولَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ. (سوره اعراف، آیه ۱۲). یکی از مهمترین ویژگی‌هایی که در داستان آدم و جبهه مقابل وی وجود دارد، وجه دعا کردن و اظهار عجز و نیاز به سوی درگاه حق، محتاج و مسکین فرض کردن خود و پناه بردن به خدا، می‌باشد در حالی که جبهه مقابل سرکشی و استکبار ورزیده است.

در داستان حضرت نوح عَلَيْهِ السَّلَامُ آمده است: فدعا ربه اني مغلول فنتصر...؛ خدایا من در میان این قوم مظلوم واقع شدم، تو مرا یاری رسان.

حضرت ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَامُ به عنوان پیامبر قهرمان بت شکن است بسیار اهل دعا و نیایش بودند. ایشان از خدا درخواست اولاد می‌کنند که امام باشند.

در خصوص حضرت موسی اولین درخواست پس از نبی شدن ایشان دعای وی است و می‌فرماید: رب الشرح لی صدرک یا پس از سفر ایشان به خدمت حضرت شعیب و کمک موسی به دختران شعیب دست به دعا برمی‌دارند و می‌فرماید: خدایا به هر چیزی که تو عطا فرمودی، احتیاج دارم. حضرت یونس عَلَيْهِ السَّلَامُ زمانی که گرفتار می‌شود متوجه دعا می‌شود و می‌فرماید: فظنون اذ ذهب مغاظبا فظن

دعا کردن یکی از سیره‌های پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ است. ایشان در جنگ‌ها پس از تنظیم آرایش سپاه دست به دعا برمی‌داشتند.

در سیره امام علی عَلَيْهِ السَّلَامُ داریم؛ کان علی عَلَيْهِ السَّلَامُ رجل دعا؛ امام علی عَلَيْهِ السَّلَامُ اهل دعا بودند و اوقاتی از شبانه روز را به دعا اختصاص می‌دادند.

در عصر روز عاشورا در لحظات آخر که امام حسین علیه السلام محاصره شدند و تمامی اقربا و عشیره‌شان به شهادت رسیدند. حضرت علی بن الحسین علیه السلام نقل می‌کند که پدرم وارد خیمه من شدند درحالی که بدنشان زخمی بود و از آن جراحت‌ها خون فواره می‌زد. ایشان بالای سرم قرار گرفتند و دعای غریق را تعلیم نمودند.

با توجه به بحثی که در خصوص سیره دعایی ائمه علیهم السلام و پیامبران اکرم علیهم السلام اشاره شد، وارد بحث مهدویت با نگاه به دعا می‌شویم و بیان می‌داریم در عرصه مربوط به وظایف منتظران چند نکته را تأکید می‌نماییم و وظایفی را برای منتظران برمی‌شماریم:

۱- معرفت به امام زمان (عج)؛

۲- به یاد حضرت بودن؛

۳- دعا کردن برای حضرت؛

۴- رعایت تقوای الهی؛

۵- صدقه دادن.

در خصوص دعا سفارش‌های فراوانی داریم که به دعا کردن برای حضرت توصیه می‌نمایند. یکی از سر فصل‌های مهمی که در دوران غیبت بیان فرمودند، دعا است و این دعا کردن یک وظیفه مهم می‌باشد.

دعاها در دوران عصر غیبت برای حضرت به دوگونه می‌باشد:

۱- دعاهایی برای حضرت و در رابطه با حضرت

۲- دعاهایی برای خودمان که در خط دین و صراط مستقیم باشیم و از طریق حق و هدایت

خارج نشویم. مثل دعای یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا رحیم یا مقلب القلوب ثبت قلبی

علی دینک. که خوب است در صبح و عصر تلاوت شود. این دعا موجب می‌شود که

انسان از صراط مستقیم منحرف نگردد.

حال در این عصر حاضر که پر است از فتنه‌ها و کجروی‌ها، چه کنیم که محفوظ بمانیم؟ یکی از راهکارها پناه بردن به این ادعیه می‌باشد. راهکار دیگر این که مواظب باشیم حلقه ارتباطی با حجت‌های دین قطع نشود.

عرصه دیگر، دعای انسان برای حضرت می‌باشد. ادعیه‌هایی که خاص حضرت وارد شده، دعا برای سلامتی حضرت مثل دعای فرج و چرا که حضرت بقیه الله اعظم (عج) انسانی است که روی زمین زندگی می‌کند و احتمال بیماری و ... در ایشان وجود دارد. بنابراین ما وظیفه داریم برای سلامتی وجود نازنین ایشان دعا کنیم.

عرصه بعدی، دعای برای نصرت حق و تحقق حاکمیت دین و مومنان می‌باشد. این وعده خداست و عین حق می‌باشد پس باید دست به دعا برداریم و دعا نماییم.

عرصه دیگری که می‌توان اشاره نمود، دعا برای پاک شدن زمین از وجود ناپاکان، ظالمان و ستمگران است.

انسان منتظر باید همواره به یاد موعود و منجی بشریت بوده و برای سلامت و ظهور ایشان دعا نماید.

تصاویر نشست

